

Aleg 359

Wniosek

posła Bojki i tow. w sprawie przyjęcia do zapłaty z funduszków krajowych opłat na ubezpieczenie od wypadków robotników pracujących we włościańskich przedsiębiorstwach rolnych po myśli ustawy z dnia 28. grudnia 1887. l. 1. dz. u. p. z r. 1888, ustawy rozszerzającej z dnia 20 lipca 1894 l. 168 dz. u. p., i ustawy z dnia 8 lutego 1909 l. 29 dz. u. p.

Wysoki Sejmie!

Ustawa państwowa z dnia 28. grudnia 1887 l. 1 wprowadza przymusowe ubezpieczenie od wypadku robotników pracujących w przedsiębiorstwach przemysłowych rolnych i leśnych, w których używa się motorów, poruszanych siłą zwierzęcą lub żywiołową. Do takich przedsiębiorstw, podlegających ubezpieczeniu robotników zaliczone są też gospodarstwa używające młynów, młocarni, lub sieczkarni pędzonych kieratem.

Przepisy tej ustawy są aż nadto wiadome i dały się ludności wiejskiej dotychczas aż zanadto we znaki, która narażona jest nie tyle na wydatek pieniężny ale która kar, za niedopełnienie przepisów tejsze tysiące koron płacić musiała i musi.

Uwzględniając te trudności przy corocznem przedkładaniu obliczeń opłat, ustawa z dnia 8 lutego 1909 l. 29 dz. u. p. uzupełniająca powołaną na wstępie ustawę, dopuszcza wedle §. 2 ugodzenie się z Zakładem ubezpieczenia na płacenie rocznych kwot ryczałtowych.

Zważywszy, że opłaty te są minimalne, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Upoważnia się Wydział krajowy, by się porozumiał z Zakładem ubezpieczenia robotników od wypadków dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie względem ustalenia rocznej ryczałtowej kwoty tych opłat, które mają płacić gospodarze wiejscy od młocarni, sieczkarni i młynków, pędzonych końmi, a kwotę wypadłą pokrył z funduszków krajowych, jak to uczyniły już inne kraje koronne.

Wnioskodawca:

Bojko.

Sandulak. Winniczuk, Łaskuda, Biały, Kędzior, Tertil, Krężel, Witos, Bernadziowski, Żardecki, Długosz, Sivula Skarbek, Serczyk.

